

adhibito ligamenta sensim relincent, ipsius ossa firmiter continent, leuiorūq; negotio in ossium connexu brachiale, cubiti & postbrachialis ossibus committitur: nisi forte in iungendis ossibus peritior, brachialis ossa mutuo dirimere, ac ligamentis emundare, postmodumq; aeneis filis inuicem committere audeas, aut etiā disuncta asseruare uelis. Mox ubi brachiale in eum modum igni apposueris, chartam assumes, cui postbrachialis & digitorum ossa, non praetermissis sceminis ossibus, exacte emundata imponas: quo minus haec illi chartae inuoluta, neque alterius manus ossibus confusa, in committendis ossibus negotium augeant. Conducent igitur, manuum pedumq; ossa separatim in quatuor chartas recludere. Priusquam tamen huius illiusue manus, aut pedis ossa chartae implicas, antea semper indagandum est, num aliquod os non mundatum super sit, ne quum putamina & ius abijciendum curas, una aliquot ossa oscitantes simul auferenda porrigas, et si forte unguem asseruare uisum sit, illum dum pedis manuumq; digitorū ossa expurgas, auelles. Non minus enim humanos ungues, quam auium & quadrupedum ungues, a pedibus calenti aquae impositis, elixatione recedere conspiciamus. Porro quum ulnam & radiū emundas, cartilago non negligetur, quae a radio profecta, magna ex parte ulnam a brachiali dirimit. Haec namq; ab ulna liberabitur, ut radio adhuc connata, in ossium connexu, rursus ulnam & brachiale intercedat. Quinetiam quando caput purgas, accuratissime caueto, ne membranam, quae auditus organi foramen succingit euellens, ossicula illa negligenter eximas, quae eius organi constructionem subintrant. quippe illa stylo quoque in foramen misso, sunt studiosè euellenda, & pariter excutienda. Haec ossicula ad reliqua ossium colligationem, aliquo recondes, & uertebrae omnium postremo è iure eximes, quemadmodum & sacrum os: nisi forte post aliquam elixationem, coccyx os a sacro liberare lubeat, quod scilicet huius ossicula, ob cartilaginea ligamenta, quae ipsa connectunt, si diutius coquantur, ab inuicē se iungi soleant. Si tamen coccygis ossis praescindendi gratia, os sacrum eximeris, id denuò cacabo est immittendum, coccyxq; os priuatim in chartam reponendum, aut in sportulam coniiciendum, in quam minuta locabis ossicula: cuiusmodi dentes sunt, si forte ipsorum aliquis exciderit, aut aliqua ossis portio oscitanter effracta fuerit. Verum ut pubis ossium cartilagineum serues, priusquam ilium ossa a sacro liberas, pubis ossa anteriori posterioriq; sede leuiter sunt emundanda, ac dein inuicem solis manibus se iungenda, ut ipsa intercedens cartilago ab altero osse abscedat, uniusq; duntaxat commissa maneat, leui negotio postmodum in ossium connexu, cum altero pubis osse iungenda. Ossa hac ratione purgata denuò numerabis, non quidem manuum & pedū ossa, quae iam seorsum chartis prius inuoluisti, uerum recensabis caluariae partem, quam serra a reliquo capite ademisti: in qua considerabis, num portiunculae temporum ossium, quae instar squamae uerticis ossibus applicantur, atque serra a caetera temporum portione auferri solent, ex elixatione deciderint, ne forte illas cum ossium spolijs aut iure reijcienda cures. Solent enim facile a uerticis ossibus decidere, si casu serrae sectio multum supra aurem ducta fuerit. Deinde num dens aliquis ex superiori inferioriue maxilla exciderit, perpendes, & uiginti quatuor uertebrae totidemq; costas enumerabis, duas clauiculas, duas scapulas, duos humeros, duas ulnas, & radios duos, sacrum os, a quo iam antea coccyx os ademptū est: duo grandia ossa sacri ossis lateribus nexa, femora duo, tibię ossa duo, & fibulas duas, item patellas similiter duas. Atque ubi omnia enumeraueris, magnopere cōducent, ossa denuò mundare & bullienti aquae indere, ac mox exempta seorsum aspero rudiq; linteo abstergere, & si quae ligamentorum, aut membranarum, aut musculorum insertionis exortus ue sint reliquiae, eas defricare abstergereq; cōuenit, studio interim adhibito, ne lubrica, & crustae modo ossibus adhibita cartilago simul auferatur. Interea uerò dum haec in orbem igni apposita leuiter defricantur, aurium cartilagineae cute deteguntur, chartae cum reliquis cartilaginibus applicandae. Idem quoq; in palpebrarum & narium cartilaginibus molendum est, ac deinceps acutis cultellis os referens, a musculis ipsi commissis, quam licebit exactissime crudum emundabis. Purgato illo osse, laryngis cartilagineae similiter crudas accuratè carnibus membranisque liberabis, simul cum una atq; altera asperae arteriae truci cartilagine, Cimagini cōparatę. Iam pectoris os, ipsiq; cōnexas cartilagineas sedulo emundabis, quod eo minus promptè perfeceris, quo id pluribus obducitur membranis, pingueq; est, & interim coquendum ne utiquam uenit, uixq; calente aqua aspergendū. Quum uerò cartilagineas carne spoliās, cauendum est, ne membranam cartilaginibus proximè obductam, illiq; correspondentem auferas, quae quòd os ambit, *περιόστεον* Græcis uocatur. Quippe hac membrana a cartilaginibus discreta, illae infirmius pectoris ossi committuntur, & cōtractae breues intortaeq; euadunt. Et quo minus cartilagineae hae contrahantur, pectoris os ad ignem non est exiccandum, sed alibi cubi tantisper, dum ossa necere proposueris, in loco non nimis humido reponendum, ne rursus cartilagineae plus aequo flaccescant, ac postea deformem thoracis ossium fabricam cōstituant.

Quan-

Quandoquidem nihil prorsus est, quod æquè elegantem sceleti struem uitiat, atq; pectoris os cum cartilaginibus, si modo illae negligentius obseruentur, & non iam compactis ossibus potius, quam antea, exiccare permittantur. Reliquas autē cartilagineas chartae adhibitas, licebit igni nonnihil admouere, at ita, ne nimium conuellantur: quum latius sit, & has quoq; post compactionem siccare. Iam integrū tibi est ossa & cartilagineas ad eum quem mox dicam modum contexere, aut dissoluta asseruare: quod longè etiam praestiterit, si modò aut cōnexis, aut dissolutis carendum esset. Ossa namq; disiecta, & in oblongam arcam seriatim posita, quouis tempore seorsum conspici, ac omnia quae ad ossium cognitionem spectant, edocere possunt, quae autem erecta cōmissaq; sunt, sinus, capitāq; ossium non admodum accuratè cōmonstrant, sed ut uerè dicam, ad ostentationem potius quam ad disciplinam conducunt. Quanquam rursus ad disciplinam illa ossa accomodatissima sunt, quae subducuntur ex Italicis monumentis, penus modo (ut hic ferè omnia) extructis, & sub impluuiū aliquo, aut alioquin aëri ita expositis, ut haec pluuialem aquā quandoq; excipiant. Praeter id namq; quòd monumenta eiusmodi humida sunt, etiam aqua subinde accedit, cuius beneficio omnia quae ossibus adnascuntur promptissime marcescunt, adeò ut illa ossa post aliquot annos exempta, & obiter abluta, sint integerrima, nihilq; modo in ossibus spectandum commonstrent, si in arcam seriatim citra connexum reponantur, ad coniungendum enim prorsus sunt inutilia, cum propter egregiam duritiem, tum propter deperditas costarū totiusq; corporis cartilagineas, quae si forte reperiuntur, ob putredinem sunt friabiles, & undiq; ab ossibus liberae. Rursus ad hunc usum sunt inutilia, quae è terra apud alias nationes effodiuntur, & cumulatim in cœmeterijs asseruantur. Praeter hoc enim, quòd illa carie ob terrae siccitatem afficiuntur, omnia eiusdem hominis ossa nunquam uelut in dictis nuper monumentis reperies, uel Parisijs etiam in Inno centū cœmeterio. Vbi, si modò alibi, quamplurimos ossium quae è terra fodiuntur, habes acruos: qui mihi quando primum ossa cum MATTHAEO TERMINO, in omnibus medicinae partibus insigni medico, & dum uiuā mihi colendo studiōrū sodali doctissimo dicerem, adeò nobis uberem suppeditarūt copiam, ut longo in defessioq; spectandi usu edocti, etiam obuinctis oculis cum sodalibus interdum deponere ausi fuimus, unius mediæ horę spacio nullum os ex tot acruis porrigi posse, quod, cuiusmodi esset, tactu non diiudicaremus, atque id eo nobis faciendum erat studiosius, quo discendi cupididi, magis praceptorū opera, in hac medicinae parte destituebamur. Porro quod ad cōco-

*Emundata ossa
quomodo iungenda.*

*Huiusmodi
instrumen-
ta ferè se-
natim pro-
ponit tabu-
la cap. 7. lib.
2. ad chora.
S. T. V. X.*

O 2 in